

Ανεργεία ή... αεργία;

ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ
ΔΡ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΑ
Partner & Managing Director
της GECON ΕΠΕ info@gecon.gr

Εδώ και είκοσι χρόνια συναναστρέφομαι τη νέα γενιά των 20-25 ετών, που βρίσκεται μεταξύ πτυχίου, μεταπτυχιακού και αγοράς εργασίας.

Διαπιστώνω με λύπη μου κάθε χρόνο, σε κάθε νέα φουρνιά φοιτητών, τόσο της ιδιωτικής όσο και της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ότι έχει χαθεί το όραμα των νέων για δημιουργία, η ανησυχία για το αύριο, αυτό που οι παλαιότεροι έλεγαν "τσαγανός".

Η εμπειρία μας από την αγορά εργασίας μάς επιβεβαιώνει καθημερινά ότι θέσεις με απαιτήσεις υπάρχουν, εργαζόμενοι για να τις διεκδικήσουν δεν υπάρχουν.

Το πρόβλημα της έλλειψης ειδικευμένου επιστημονικού δυναμικού καταγράφηκε πριν από το καλοκαίρι και από ξένες εταιρείες, οι οποίες απέσυραν την πρόθεσή τους να επενδύσουν στην Ελλάδα λόγω έλλειψης ανθρώπινου δυναμικού. Την ίδια αδυναμία της ελληνικής αγοράς εργασίας καταγράφει και η έρευνα της εταιρείας "Grant Thornton", η οποία εξειδικεύεται στην πανευρωπαϊκή έρευνα των ΜΜΕ.

Πολλές φορές αναγκάζονται οι επιχειρήσεις να επιλέγουν μεταξύ... ενός υποψηφίου, γιατί απλώς δεν βρέθηκε δεύτερος! Στους νέους μας επισμαίνω πάντα το γεγονός ότι κανένας δημόσιος ή ιδιωτικός φορέας, μικρή ή μεγάλη επιχείρηση, αλλά και το ίδιο το κράτος δεν οφείλει σε κανέναν θέσεις εργασίας.

Τη θέση μας την διεκδικούμε μόνοι μας και αγωνιζόμαστε γι' αυτήν.

Καταγράφω κάποιες απαντήσεις υποψηφίων για εργασία μόλις του τελευταίου μήνα: "Στη Σίνδο; Μακριά είναι. Μένω στη Βασ. Όλγας. Δεν μπορώ να πάω". "Εγώ πήρα πτυχίο, για να μην ξυπνάω πρωί, και θέλετε να είμαι στο εργοστάσιο στις 7.30; Αποκλείεται". Πρώτη κουβέντα πριν από τα εισαγωγικά της συνέντευξης: "Και τι είπαμε ότι δίνετε για τη θέση; Για να ξέρω, μη μιλάμε τσάμπα". Επίσης πολλές περιπτώσεις υποψηφίων οι οποίοι δεν παρουσιάζονται στη προκαθορισμένη και τριπλοσεκαρισμένη συνάντηση με τον ίδιο τον ενδιαφερόμενο επιχειρηματία, όπως επίσης και νεοπροσληφθέντες, οι οποίοι δεν παρουσιάζονται την πρώτη μέρα στη δουλειά τους, για την οποία οι ίδιοι (υποτίθεται) έστειλαν βιογραφικό σημείωμα και επελέγησαν για τη θέση εργασίας.

Αυτή η χαλαρότητα και ο ωχαδερφισμός των κατά τα άλλα γλυκύτατων και ευγενέστατων νέων παιδιών μας έχει τις αιτίες του.

Οι ίδιοι μού εξομολογούνται σε ατέρμονες συζητήσεις που κάνουμε μετά τα μαθήματα ή στα διαλείμματα: "Ο δημόσιος χαρακτήρας της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης καλλιεργεί αυτήν την αδιαφορία και τη χαλαρότητα, γιατί σε αυτό το περιβάλλον περνάμε σημαντικό μέρος του δημιουργικού μας χρόνου και επηρεαζόμαστε.

Άλλωστε και η μεγάλη προτίμησή μας για το δημόσιο είναι γιατί δεν μας δίνεται άλλη εναλλακτική λύση μέσα από την εκπαίδευση, άλλο πρότυπο εργασίας".